

de gjældende Bestemmelser. Derimod har det været mig tilfredsstillende at høre den ærede Landssthingsmand ytre sig billigende om det vigtigste Capitel i Udkastet, nemlig Capitel II. Det udgjør uvægtelig den væsentligste Deel af Loven. Naar den ærede Landssthingsmand iøvrigt yttrede, at der kunde være Anledning til muligen at modificere de Lovbestemmelser, der i denne Deel af Udkastet ere givne med Hensyn til Skorstensrør, da kan jeg ikke være enig med ham deri. Jeg troer, at der i denne Henseende er viist al den Lempelse, der kunde vises. De nuværende Bestemmelser ere langt strengere, og Ministeriet har ikke havt Myndighed til at indføre de nu foreslaaede Bestemmelser med Hensyn til Skorstensrør uden som en Lempelse i det nuværende System. Det er modtaget med megen Taknemmelighed i flere Dele af Landet, at man har indrømmet at bruge saadanne Skorstensrør, uagtet Brandpolitilovene indeholde ganske anderledes besværlige Bestemmelser med Hensyn til Skorstenedes Indretning end de, der gjælde med Hensyn til de saakaldte snevrere eller russiske Skorstensrør. Naar den ærede Landssthingsmand navnlig har angrebet de sidste Capitel af Udkastet og fundet dem i saa høj Grad overflødige, da skal jeg foruden, hvad jeg i Almindelighed har anført om, at det for en stor Deel kun er Gjentagelser af, hvad der indeholdes i den gjældende Lovgivning, specielt med Hensyn til disse Dele af Udkastet bemærke, at det Capitel, der handler om Fremgangsmaaden og Foranstaltninger i Anledning af opkommen Ildbrand, er støttet paa Indberetninger og Betænkninger fra Amtsraadene og Branddirectorerne. Næsten alle Amtsraadene — jeg erindrere ikke nøie, hvad der er yttret fra det Amtsraad, hvoraf den ærede sidste Taler er Medlem, — men jeg tør sige, at maaffee med Undtagelse af netop dette ene have alle Amtsraadene været enige i indstændigt at anbefale til Ministeriet, at der maa blive truffet kraftige Forholdsregler for Ordningen af de Foranstaltninger, der skulle træffes paa Landet med Hensyn til Slukning af Ildbrand. Jeg behøver kun at henvise til saagodt som hver Avis, der dagligt ankommer hertil, for at godtgjøre, hvor ofte der søres Klage over, at

der Ingen er, der kan føre Commandoen ved Ildbrande, at der er Mangel paa Sprøtter, at Sprøtterne ikke komme i rette Tid, at Ingen veed, hvad de Folk, som møde, skulle anvendes til, o. s. v. Det er derfor klart, at Ministeriet har endogsaa havt meget stærk Opfordring til at søge at ordne denne Deel af Sagen. At denne Ordning muligen kunde foretages paa en anden Maade, er en anden Sag; men jeg gad rigtignok vidst, hvorledes den kan være anderledes. Skal der være Folk til at slukke, maa der være Nogen, der kan føre Commando, og Nogle, der hystre Commandoen; men, naar der ikke i Loven staaer, at Nogen er pligtig til at møde ved Ildbrande og lade sig bruge til Slukning, saa har Ministeriet ingen Ret til at befale Nogen dertil. Saafernt det altsaa er hensigtsmæssigt og ønskeligt, at der gjøres Noget, hvad jeg efter Udtalelser saavel i Bladene som i Indberetningerne til Ministeriet maa ansee for hævet over al Tvivl, er der ingen anden Veje at gaae end at træffe Lovbestemmelser i den omhandlede Retning.

Besfely: Den egentlige Gjenstand for Loven, nemlig Bygningsmaaden, er Noget, der ligger udenfor de Gjenstande, hvormed jeg har havt Leilighed til at beskæftige mig; derimod har jeg troet ikke at burde tilbageholde et Par Bemærkninger med Hensyn til selve Lovforslagets Form. Da jeg læste dette, opstod der den Mistanke hos mig, at det maatte være forfattet af — ja jeg vidste ikke ret, om det ikke muligen var forfattet af det gamle danske Cancelli. Hvad jeg troer, at den nyere Lovgivning især skal have for Dye, er at skjelne imellem det, der hører til Lovgivningsmagten, og det, der henhører til det Administrative. Det er nu forekommet mig, at dette ikke er blevet fulgt i Lovudkastet, og jeg har ikke ved det, som er blevet anført af den ærede Minister, fundet Anledning til at forandre min Anskuelse. De Bemærkninger, som ere anførte om, at der sandtes altfor megen Detail i Lovforslaget, har den ærede Minister bevaret dermed, at disse Bestemmelser findes saa godt som alle i den ældre Lovgivning. Ja derfor siger jeg: netop det er Ulykken, at vi komme ind